vnū nō eſt grauiꝰ altero. Cōtra. qꝛ vnū puni
tur grauius altero. igiẗ ē maiꝰ altero ꝛc. Di
co ꝙ mortale pcc̄m intelligiẗ finitū vel infini
tuꝫ. vel rōe obiecti puipenſi. ſeu illiꝰ q̄ offendi
tur. ꝛ ſic quodlibet pcc̄m mortale eſt infinitū.
qꝛ peccās mortale auertit ſe a bono infinito. ſ.
deo. ꝛ ceteris pibus tāto grauior eſt offēſa. q̄n
to maior eſt ille qui offendiẗ. ꝛ ſic q̄dlibꝫ pec
catū eſt infinitū ſiue voluntatis ſiue opis nec
vnū excedit alteꝝ. Alio mō pt̄ intelligi infini
tū infinitate actus ſm̄ intētōeꝫ. ꝛ ſic nullū pec
catū eſt infinitū. ꝛ ita vnū pōt eſſe grauius al
tero. ꝛ ſic bene actus peccati intēdit volūtatē
q̄d etiā eſt grauius pcc̄m cordis et opis ſimul
q̄ꝫ ſit ſolū peccatū cordis. Tercio mō pōt in
telligi infinitū q̄ꝫtū ad appreciationeꝫ et dete
ſtatōeꝫ. ſic ꝙ prius debuiſſet deteſtari ꝛ reſpu
ere infinita. q̄ꝫ ɔmittere illud peccatū. et plus
debuiſſet appciari caꝝ. vl̄ nō eſſe oditū a deo
per peccatū. q̄ꝫ infinita alia ſi eſſent. Et illo pri
mo modo om̄e peccatū mortale ē infinitū. qꝛ
auertit ſe a bono q̄d debet infinite appciari. ꝛ
prius infinita reſpuere. q̄ꝫ ab illo ſe auertere.
Quarto mō pōt intelligi q̄ꝫtū ad extenſiuam
infinitatē pene vel punitōis debite peccato. ꝛ
ſic om̄e mortale eſt īfinitū īfinitate pene. quia
ſibi debeẗ punitio infinita et etna. et ſic nō eſt
ꝓportio inter peccatū mortale ꝛ veniale. Quin
to mō pōt ntelligi infinite pene ꝛ punitōis de
bite intēſiue. et ſic peccatū mortale nō ē infi
nitū. et vnū pōt eſſe grauius altero. qꝛ puniẗ
intēſius altero. Ad rōeꝫ in oppoſitum. patet
ex dictis quid dicendum ſit ꝛc.

Feria quinta poſt Oculi.

Surgens ihesus

de ſynagoga intrauit ī domū ſymo
nis lu. iiij. Scdm̄ quod aſtro
logi dicunt. Sol ɔtinue moueẗ. vl̄ ab oriēte
in occidēs vl̄ econtra. et nūq̄ꝫ quieſcit. et cuꝫ
venerit in leonē. eſt in ꝓpria domo. et maxīe
ꝟtutis. cū aūt exit et ɔiungit ſe cū altero beni
uolo planeta. ſicut eſt venus et mercuriꝰ. cum
eo opatur beniuole. ſi aūt cū maliuolo ɔiūga
tur. ſicut eſt ſaturnꝰ. mars. nō mali ſm̄ naturam
ſed ſm̄ effectū tpat maliciā eoꝝ. Sic pfectus
hō ɔtinuo moueri debet de ꝟtute in virtuteꝫ
nec quieſcere nec ſtare. qꝛ ſm̄ greg. in via dei
ſtare eſt retrocedere. Si igiẗ ē in domo. i. ec
cleſia. q̄ eſt domus ꝓpria oīm fideliū. debet
orōni et ɔtemplatōi vacare feruētiſſime. ſi ex
tra cū bonis debet eos ɔfortare. et opib' pie
tatis ɔſolari et hmōi. et malos correctōe fra
terna tpare. ꝛ a malo cohibere. ſic in ɔtinuo ex
ercitio vl̄ aſcendēdo ad deū ꝑ ɔtemplatōem
aut deſcendēdo ad ꝓximū ꝑ ɔpaſſioneꝫ eē de
bet. ſicut etiā ſcribit dn̄s bonauē. d̄ ſeraphico
viro pr̄e nr̄o franciſco. c. de ſtigmatib' ſacris
in eius legēda. Mos inquit erat āgelico viro
franciſco. nūq̄ꝫ ociari a bono. q̄n potiꝰ inſtar
ſpirituū ſupnoꝝ in ſcala iacob. aut aſcēdebat
ad deū. ā deſcēdebat ad ꝓximū. Hic eē vt hē
extra de renūciatōe niſi cū pridez. xp̄c legiſla
tor nūc aſcēdebat in mōtē. vt ibi grām cerne
ret cū maiori libertate. nūc ꝟo deſcēdebat in
caſtra. vt cū vtilitate maiori neceſſitatib' po
puli ꝓuideret. q̄d eē notāt ꝟba thematis ꝛc.
ꝙ poſtq̄ꝫ in ſynagoga iudeos docuiſſet. orōi
vacaſſet. ɔtinuo ſurrexit et domū ſimōis in
troiuit. vt ibi ex ɔpaſſione febricitātē ſanaret.
Dicūt igiẗ ꝟba thematis. Surgens ꝛc.
Queriẗ an quis poſſit ſil' habere vitā cōtem
platiuā ꝛ actiuā. ita ꝙ vna nō impediat alterā
Et videẗ ꝙ nō. qꝛ vnuꝫ cōtrarioꝝ impediẗ ꝑ
alteꝝ. ſed vita actiua ꝛ cōtemplatiua videtur
ɔtrarietatē hr̄e ad inuicē. qꝛ vita actiua occu
paẗ circa plurima. vita aūt ɔtēplatiua ɔſiſtit
ad ɔtemplādū vnuꝫ. Cōtra grego. vi. mora.
dic. Qui ɔtemplatōis arceꝫ tenere deſiderāt
prius ſe in campo ꝑ exercitiuꝫ operis ꝓbent.
Rn̄dit. s. tho. ſcd'a ſecūde. q. clxxxij. ꝙ vita
actiua pōt ɔſiderari q̄ꝫtū ad duo. Uno mō q̄ꝫ
tum ad ip̄m ſtudiuꝫ ꝛ exercitiū exterioꝝ actio
num. ꝛ ſic māifeſtū eſt ꝙ vita actiua impedit
cōtemplatiuā īquantū impoſſibile ē ꝙ aliq̄s
ſimul occupeẗ circa exteriores actōes. ꝛ diui
ne ɔtemplationi vacet. Alio modo pōt ɔſide
rari vita actiua q̄ꝫtū ad hoc. ꝙ interiores ani
me poſſeſſiōes ɔponit ꝛ ordiat. ꝛ quantum
ad hoc vita actiua ad contemplationem pro
mouet. que impediẗ per inordinationē exte
rioꝝ paſſionū. Et de illo loquiẗ bt̄s greg. di.
Cū ɔtēplatōis arcē aliq̄ tenere deſiderāt. priꝰ
ſe in cāpo ꝑ exercitiū opis ꝓbēt vt ſolicite ſci
ant. ſi nulla iam mala proximis irrogant ſed
irrogata a proximis equanimiter portant ſi
oblatis bonis tpalib' nequaq̄ꝫ mens leticia
ſoluiẗ ſi ſubtractis iā nō nimio errore ſauciā
tur aut deinde ꝑpendāt. vt cū ad ſemetipſos
introrſus redeūt. in eo ꝙ ſpūalia rimanẗ neq̄

quā ſecū rez corpaliū vmbras trahāt vt for
taſſe tractas manu diſcretionis ambigāt. Ex
hoc ergo exercitiū vite actiue ɔfert̄ ad ɔtem/
platiuā qꝺ quietat īteriores paſſiões. ex qbꝫ
fantaſmata ꝓueniūt. p q̄ ɔtēplaio impedit̄.
Et patet p hoc ad argu. qꝺ ꝓcedit ꝗtum ad
ipam occupationē exterioꝝ actuū nō aūt ꝗtū
Y ad effectū q̄ eſt moderatio paſſionū. ¶ Que
ritur ſecūdo q̄ ſit maioris meriti. Dicit tho.
ꝙ cū caritas ſit radix merēdi. ꝛ ɔſiſtat in dile/
ctõe dei ꝛ ꝓximi. Diligere deuz ſm ſe eſt ma/
gis meritoriū ꝗ ꝓximū. Et ideo illud qꝺ di
rectius ptinet ad dilectionē dei magis ē meri
toriū ex ſuo genere. ꝗ illꝺ qꝺ directꝰ ptinet
ad dilectionē ꝓximi ꝓpter deū. Uita aūt con
templatiua directe ꝛ imediate ptinet ad dile/
ctionē dei. Dicit eñ aug. xix. de ci dei. ꝙ ociū
ſcēm. ſ. ɔtēplatiue vite querit caritas veritatis
ſcꝫ diuine cui potiſſime vita ɔtemplatiua inſi
ſtit ſicut dictū eſt. Uita aūt actiua ordinat̄ di
rectiꝰ ad dilectõez ꝓximi. qꝛ ſatagit circa fre/
quēs miſteriū lu. x. Et ideo ex ſuo genere vi/
ta ɔtēplatiua eſt maioris meriti ꝗ actiua. Et
hoc ē qꝺ greg. i. iij. omel. ſup ezech. dic. Cō/
templatiua maior eſt meriti ꝗ actiua. qꝛ hec
in vſu pñtis opis laborat illud. q. ſ. neceſſe ē
ꝓximis ſubuenire. illa vo ſapore intimo venē
ram iā requiē deguſtat. ſ. in ɔtemplatiõe dei.
pōt tñ ɔtingere. ꝙ aliquis in opibꝫ vite acti/
ue plus meret̄. ꝗ aliqs in opibus vite ɔtem/
platiue. puta ſi ꝓpter abūdantiā diuini amoꝛ
vt eius volūtas impleat̄. ꝓpter ipius gliaz in
terdū ſuſtinet a dulcedine diuine ɔtēplatõis
ad tpus ſepari. Sicut aplus dicebat Ro. ix.
Optabaz ego ipe anathēa eſſe a xpo p fratri/
bus meis. Qꝺ exponens Criſ. in li. de ɔpū/
ctione dic. Ita totam mētē eius dimerſerat
amor xpi vt etiā hoc quod ei p̄ ceteris oībꝫ
amabilius erat eſſe cū xpo. rurſus idipm quia
Z ita placeret ɔtemneret. ¶ Quātū ad ɔtinua
tionē euāgelij. heri dictū fuit. quō pueri dñt
eoꝝ pntes tractare. hodie quō xpc de ſua cle/
mentia nō ceſſat languētes curare. ꝛ ſm hoc.
iij. ſunt ptes euāgelij. In prima pte notat̄ lo
ci notabilis mutatio. ibi. Surgēs ihs de ſy/
nago. ꛋc. In ſcꝺa xpi cōmendabil' miſeratio.
ibi. Cū aūt ſol occidiſſet In tercia mūdi miſe
rabilis deteſtatio. ibi. Facta autē die ꛋc.

Quantū ad primam

partē eſt ſciendū ſm nico. de lira. Synagoga
erat locꝰ vbi cōueniebāt legiſpiti ꝛ oīs ꝑplus
ad audiendā doctrinā legis. maxīe diebꝫ ſab/
batoꝝ. in quibꝫ diuinis erat vacādū. Et ideo
tali loco ꝛ tpe docebat xpc. qꝛ erant ɔuenien/
tia doctrine eiꝰ. Et ſurgens de ſynagoga vbi
docuerat. introuit in domū ſimonis petri. vt
ibi acciperet refectõez poſt laborez. Ibi recūbe/
bat ſocꝰ. i. mater vxoris petri febricitās. q̄ cu
rata a xpo ɔtinuo ſurrexit et miſtrabat eis. ¶
Moralit̄ notādū. ꝙ p iſtam febricitātē intel/ A
ligere poſſumꝰ pſonā ſitibūdaz ad tranſitoria
et calidā. q̄ quāto magis abūdat tāto minꝰ ſa/
tiat̄ appetitꝰ. illa infirmat̄. ꝛ ſua facta eſt. que
dñā libera eſſe deberet ſuper res vniuerſales.
Nā vt dic mgr̄. ij. ſen. Oia ꝓpter hoīem facta
ſunt. Hō aūt ob aliud ɔditus nō eſt. niſi ꝓpt̄
diuinā bonitatē. ꝛ creature rōnalis vtilitatē
vt. ſ. ſūmū bonū intelligeret. intelligēdo ama
ret amādo poſſideret. ꝛ poſſidēdo frueret̄. nō
ꝙ ds indigeret creature rōnal' officio. ſed vt
ipa creatura deo ſuiret. cui ſuire regnare eſt.
hec ille. Cū igitur hō creature ſuit amittit li/
bertatez. q̄ impciabil' res eſt. vt ht̄. ff. ꝺ regul'
iuř. libertas. ꝛ more eſau vendit pmogeita p
lētibꝫ. i. modica ꝺlectatõe trāſitoria. nec finē
attingere pōt vltimū. ſ. deū. ad quez natural'r
inclinatꝰ eſt. ¶ Et iō bñ dr̄ infirmꝰ ſuus. ꝛ ia B
cere i lecto ſordido. ꝛ in ſterqlinio oīs feditatꝭ
h̄ adueniēte xpo p grāz cooperātē dꝫ ɔtinuo.
Surgere p terrenoꝝ oīmodam abdicatõez
Seruire xpo p ſincerā deuotõez
Subſiſtere in bono p ɔſtātez adheſiōem
Nā hō volens ab īfirmitatibꝫ huiꝰ mūdi per
grām dei ſuſcitari. ꝛ libertati reſtitui. dꝫ ſurge
re p affectū ab oībꝫ ſrenis. ꝛ ea ſpernere. Ad
hoc manuducit̄ p naturā. nā omne qꝺ eſt in
natura ſub rotali curſu. in ſuū primū modum
originis rotat̄. Cū ergo in primordio origīs
aīa ſit ſic tabula raſa in qua nihil eſt depictuꝫ
ij. ꝺ aīa. Iō ad illā nuditatē formā hꝫ indutā
potentiā veniendi. Ex hoc ergo cauſat̄. ꝙ hō
ſenex rez obliuiſcat̄. ꝛ q̄ſi puer finalit̄ efficitur.
eo ꝙ in rota ſic reuoluit̄. ꝛ pūcto inceptionis
ſic appropiquat. Scꝺo hoc claret. Nā cū oīa
diuinū eſſe appetāt. ꝛ ipm ſit quedā forma n̄
formata. ſꝫ forma oīm formatoꝝ. ſm aug. de
vbis dñi ſmone. xxxviij. Et ꝓpter nuditatē
diuini eſſe dicat dyoñ. de di. no. c. v. Etēñ
deus neqꝫ erat neqꝫ eſt. neqꝫ factus eſt. neqꝫ

fit. neq3 fiet. magis aūt neq3 eſt ideo cū diui
nū eſſe ſit tā nudū ⁊ ſegregatū3 ab omī eo qđ
dici pōt et oīa diuinū eſſe appetāt ⁊ illi aſſila-
ri. ↄcurrens inditū hn̄t cuncta ſpernere. ⁊ ſe a
ſe ⁊ oībꝰ ſegregare. Sȝ dicis. ſi de deo non
dicit̄ ꝓpt̄ ſui abſtractionē3 eſſe. de ipo ꝑdicat̄
nō eſſe. Rn̄deo negādo. nā illud qđ eſt ſuper
ens. ſup vitā. ſup ſubſtāciā. nō pōt cogitari n̄
eſſe vt inqt. Anſel. ↄtra inſipientē dicentē in
corde ſuo nō eſt dš. ⁊ ideo q̄uis de dō nō ꝑ-
dicet̄ eſſe. nō tn̄ de ipo predicat̄ nō eſſe. cū ſit
ſup eſſe. q̄uis hoc inter ↄtradictoria mediū3
eſſe videat̄ ſanare. hō igit̄ cū3 ſit a natura ma
nuducit̄ ad oīmodā nuditatē. ⁊ ꝓpriā liberta
tē ſeq debet inſtinctū nature. ⁊ deponere oīa
per affectū ⁊ obliuiſci. vt nudꝰ reuertat̄. vn̄ et
nudus exiuit. Hoc enī neceſſariū eſt. q2 ſi vo-
luerit deo ↄiūgi qui ſimplex eſt. oportet eū q
mlt̄iplex eſt ſup quoddā deponere ⁊ obliuiſci
fūdari. vt etiā ſimplex efficiat̄. Vñ inqt frat̄
egidius de depoſitiōe. Si mille annis viue-
ret hō nec haberet aliqđ facere extra os ſuum
ſatis haberet facere intra in corde ſuo. nec poſ
ſet ad cōplementū ꝑfectū venire tm̄ hꝫet facere
E intra ſemetipm̄. ¶ Sed querit̄ an hō ꝑ ap-
poſitiōe3 eoꝝ quibꝰ caret. vel depditionē eoꝝ
que hȝ plus ſue ꝑfectōni appinquet. Dico ꝙ
plus ꝑ depoſitionē eoꝝ q in ſe eſt ⁊ in ſe tenet
Nā hō in mō hūano nimis eſt diſſimilis deo
et dš ſe nō dat niſi ſuo ſuo ſili. ideo hūana de
ponere videt̄ neceſſariū fore. Exemplo autē3
patet. q2 plus valet depoſitio. Ubi enim albe
do eſſet quatuor graduū. q ꝑmixta foret tri-
bus gradibꝰ nigredinis. talis inq3 albedo nū-
q3 ꝑ appoſitionē graduū albedīs acquireret
ſumū gradū tā ꝑfecte. ſic ſi demerent̄ gradus
nigredīs. etiā ſi nihil apponeret̄. Sic in ꝓpo
ſito. hō enī qui mūdus et purꝰ eſſe deberet. ꝑ-
mixtus eſt gradibꝰ fomitis ex vulnere ꝑmoꝝ
ꝑntum. ⁊ eſt ſimplici puritati diſſilis. ideo per
ablatiōnē amplius ꝓficeret q3 ꝑ appoſitionē
eius ꝑfectio creſceret. ¶ Scđo hō debet frui
re xp̄o. ad hoc etiā natura dirigit. Nā cū dš ſit
finis oīm. et in quo oīa bona ↄtinent̄ ad il-
lum finē nitit̄ homo ꝑuenire. et in bono ꝑtici-
pari ⁊ ↄſolari. Ad quē tn̄ ſine medio ꝑuenire
nō pōt. querēda media ꝑcunctat̄ mlt̄a et ſcire
cupit varia ⁊ ſub mō rote de vno volut̄ in ali
ud. Et q2 ſimul oēs vias ſcire et cūctari nō
pōt. q2 vnā habitā dimittit ⁊ inchoat aliam.

vn̄ ait tullius in li. iiij. tuſcul. Socratē plato
nemq3 vltimas terras illuſtraſſe. ſc3 ad inqui
rendā ſapientiā. ⁊ hoc vſq3 ad ſenectutem. Et
ideo hiero. in epl̄a. xxxiij. inquit. Socrates
xcix. ānos in docendi ſcribēdiq3 dolore labo
rem ↄpleuit. Hic nāq3 labor quo q̄rit̄ bonū
et finis qui dš eſt. fruitio eſt dei. qui homini
naturalit̄ inditꝰ eſt. ¶ Sed dicis. habet vnꝰ D
hō plus a natura. ꝙ ſit v̄tuoſus laborator q3
alius. Dico ſic. mēſurādo penes incliationes
nō aūt penes opationes. q2 ſi oēs hoīes ex
natura ſint pares. incliationes aūt plures. ad
ipſas virtutes habet vnꝰ plus q3 alius vt ſub
venere ⁊ ioue nati plus ceteris ſunt virtuoſi.
Sed reuera virtutū opa ex hoīe nō ſunt. ſed
ſunt dei dona. qua ꝓpt̄ inqt aug. in ſmone de
patientia. ſ. iiij. v̄. querit Aug. de nō hn̄te ca
ritatem ⁊ tn̄ patientiā hn̄tem timore gehēne
de verberibꝰ. vincul̄. fame et hmōi. an illa pa-
tientia ſit dicēda donū dei. ⁊ dic ꝙ ſic. Diſti
guendo tn̄ đ donis filioꝝ ſup celeſtis hierl̄m
que libera eſt. ⁊ de donis datis filijs ↄcubina
rū. qbꝰ iudei ⁊ alij infideles ↄpant̄. qbꝰ etiam
mūera dei dant̄. Et allegat illud de yſaac et
yſmahel. eijce ancillā ⁊c̄. Quo facto et yſaac
in hereditate ↄſtituto. etiā alij filij ↄcubinarū
eius mūera acceperūt. hec ille. Sic dic btūs
Aug. ↄtra Julianū. ꝙ ↄtinentia et iuſticia in
infidelibꝰ ſunt dei dona. Et ideo qđ ſuperius
dictū eſt. amplꝰ ad incliatiōes q3 ad opa eſt
reſtringendū. tn̄ ſtricte loquēdo oīa opa vir
tuoſa nō ſunt ex homīe. ſed dei dono. Quia
igit̄ hō fidelis a natura ducit̄ in dei fruitionē. cū
eius opa ſint caritate formata ⁊ meritoria vl-
timi finis. ⁊ optimi boni diligent̄ frui re d3 co
operāte grā. cū infideles cognouerit tm̄ labo
raſſe in v̄tutibus ſine merito vite eterne. ¶ E
Sed dicis. cooperat̄ ne natura ipi grē. vt eo
faciliꝰ opa ardua ꝑficiat. dico ꝙ ſic. q ad incli
natōes. ⁊ incliatiōes faciūt facilitatē vel ꝓmti
tudinem. Promptitudo ergo facit. ꝙ minus
de reſiſtentia ad actꝰ bonos habet vnꝰ hō ex
natura q3 aliꝰ. ⁊ ampliori difficultate ſe vnus
vincit q3 aliꝰ q̄uis oīs hō ſe vincere valeat.
eo ꝙ tales inclinatōes vel diſpoſitiones mini
me ſuos effectus neceſſario modo inducāt.
Un̄ narrat̄ in collationibꝰ pr̄m in coll̄. xxxiiij.
melonis monachi. ꝙ Dyogenem q̄dam intu
itus dixit. O oculi corruptoris puerorum in
quē cū diſcipli irruere vellēt. ait. Quieſcite

o ſodales ſũ eteñ. ſed contineo me. q. d. ſum
pnus et incliatus ad talia. ſed me cohibeo.
quapropter et zepherin⁹ deriſus eſt. q̃ ex phiſono
mia ſocratis vicia m̃lta ſibi ineſſe iudicabat.
ſocrates vero rñdens dixit illa ſigna vera eſſe.
ſed rõne a ſe deiecta fore. Ideo inqt tulli⁹ li.
iiij. tuſculanarũ q̃ſtionũ. Quidã iquit a natu
ra dicunt̃ iracũdi vl̃ inuidi a mala valitudine
F cũ ſanabile tñ eſt illud ſcꝫ malũ. Sed orit̃
dubiũ ex dictiſ. an plus mereat̃ in bonis acti
bus ſe vincẽs. ⁊ cũ difficultate et renixu ope
rans. vl̃ cũ facilitate ipſos pficiens. Rñdet.
q̄ difficultaſ pueniẽs ex puitate amoris. me
ritum nõ auget. ſed diminuit. ſꝫ difficultas
ex magnitudine opis pueniẽs meritũ auget
vbi autem cetera omnia in duob᷒ paria ſunt
demptis incliatõib᷒. eſtimo illũ plus mereri.
qui plus vicit. ⁊ ad oppoſitũ ãplius incliatus
exiſtit. Tercio debet hõ ſubſiſtere in bono. et
pſtãter deo adherere hoc etiã natura docꝫ. Na
turale nãqꝫ eſt. q̄ ſupiora ab inferiorib᷒ ñ mo
ueant̃ ſed viceuerſa. ⁊ qꝛ hõ naturalit̃ eſt ſup
cũcta creata. iõ ipm mouere nõ debẽt. Ex qua
radice etiã phi aſſerebãt in ſapientẽ triſticiã ca
dere nõ poſſe. Talis inquit ſeneca eſt ſapiẽtiſ
animus qualis ẽ mũdus ſupra lunã illic nãqꝫ
G ſemp ſerenũ eſt. Quapropt̃ li. iij. de ira in
quit ſeneca mouẽs ad patientiaꝫ et in mentis
equalitatẽ. dãs exẽplũ de dyogene. inqt. Nũ
q̃ꝫ ↄtumeliã tibi fecit aliq̃s maiorẽ q̃ꝫ dyoge
ni phõ ſtoyco. cui deriſo dicẽti adoleſcẽti p
teru⁹ iſpuiſſet tũc ille lenit̃ ⁊ ſapiẽter inqt Nõ
quidẽ iraſcor. ſed dubito an iraſci oporteat.
hec iſte. Vita h⁹ fuit patiẽtia. inqt. Seneca
de ſocrate. Socratẽ a colapho pcuſſuꝫ. nihil
dixiſſe. q̃ꝫ moleſtũ eſſe q̄ neſciret hoĩes qñ cũ
galea pdire deberẽt. Multũ ergo dñabant
paſſionib᷒. Sic etiã pfectus hõ q̃ mente deo
adheſit. ita firmit̃ pmanere debet. q̄ nec aduer
ſa nec pſpa. neqꝫ mors neqꝫ vita poſſit eum a
dilectiõe ⁊ fuitio dei ãmouere. Vñ ille diui
niſſim⁹ aplſ Ro. viij. dixit. Cert⁹ ſum eñ q̄
neqꝫ mors neqꝫ vita. neqꝫ angeli. neqꝫ prĩci
patus. neqꝫ virtuteſ. neqꝫ inſtãtia. neqꝫ futura
neqꝫ fortitudo. neqꝫ altitudo. neqꝫ pfunduꝫ.
neqꝫ creatura alia poterit noſ ſepare a caritate
dei q̃ eſt in xp̄o ihũ dño nr̃o. Hic pfect⁹ erat
amator ⁊ fuitor ↄſtans. q̃ a nl̃lo poterat ↄmo
ueri. nec paſſionib᷒ interiorib᷒ nec exteriori
bus a deuotiõe ⁊ caritate. Nõ tñ hodie qui
buſdã fictis deuotarijs lõge eſt. Queritur H
ergo per que ſigna poſſit perfectus cognoſci.
Dico q̄ exceptis alijs poteſt ſpecialit̃ cogno
ſci p tria. Primũ q̄ omnes ſuos actus faciat
ex fundo mũdo. ſcꝫ humilitate pfundiſſima.
nec de ſe aliquid preſumat. vel de ſuis actibuſ
cõplaceat. ſed eos dignos vt terra eos abſor
beat eſtimat. quapropt̃ q̃ꝫtum ẽ ex ipſo et ſuis
meritis. ſe ad pfundum inferni ponit. d. cum
bt̃o Job. c. xvij. dicẽte. In pfundiſſimuꝫ in
fernũ deſcendunt oĩa mea. quicquid ergo ẽ
ſumme diuine grẽ attribuit. Scdõm q̄ oĩa
que videt vel audit vel quecunqꝫ que ei acci
dunt. in nobiliori accipit. ſemp melius cogi
tat. omnia q̃ꝫtum poteſt excuſat. nec eñ mole
ſtatur de aliquo. neqꝫ dolet. niſi quãtum de
primi diuinuꝫ honorem conſpicit. Et hoc er
go q̄ omnia in nobiliori recipit. omnia ei ac
cidentia. ſunt in dei directionem ⁊ vnionem
quedam incitamenta et iuuamenta. Terciuꝫ
talis homo ſtat in pace vera ⁊ quiete. tam ſui
q̃ꝫ aliorũ omniũ. patet Nam mortuus eſt ſui
ipſius et creaturarum omniũ. quapropt̃ ſum
ma voluntas in eo operari poteſt ſine remiſſi
one et reſiſtentia. et illud eſt ſignum perfectiſ
ſimum quapropt̃ inqt aug. Tu deus me⁹ cuꝫ
ſis dominus. diu cogitaueram qualiter tibi
viuerem et mihi fieres. ita et inueni q̄ nõ eſt
alia ad hoc poſſibilis via. niſi vt omnib᷒ mori
ar. et tu ſolus in me viuas. quieſcam vt opere
ris. tacebo vt te loquẽte in me audiã. hec ille.

Secunda parſ in qua

notatur ↄmendabilis xp̄i operatio ⁊ miſeratõ
et hoc in miraculorũ operatione et curatione
infirmorum. ibi. Cum ſol occidiſſet. i. poſt oc
caſum ſolis. Poſtq̃ꝫ eñ hoĩes ex relatis au
dierunt de xp̄o. quõ miraculoſe ſocrũ ſymo
nis curauerat. Omnes habẽteſ infirmos va
rijs languoribus ducebant eos ad iheſum.
At iheſus ſinguliſ manus imponẽs quaſi nul
lius morbum quantumcũqꝫ fedum abhorre
ret. curabat omnes. Moraliter circa illam I
partem inſtruimur. q̄ cognita dei pietate er
ga electos ſuos multiformiter oſtenſa. ſanan
do defendendo. eligendo. in nullo diffidere
debemus ſed ſperare de eius miſericordia. ſi
defectus et languores noſtros per deuotionẽ
ad eum duxerimus ante mortem. licꝫ ſimus
ppinqui mortis. quod notat̃ p occaſuꝫ ſolis

vult nos miſericordit̃ audire. ⁊ curare om̃es
et nullũ ꝑire. dic̃ amb. de pe. di. i. alij. cũ ĩbus
nõ reuocat ſua bñficia. imo cum h̃o liberalitat̃
amplificat. al's cauſa mortis diceret̃ ⁊ dãnati
onis nr̃e. Vñ vt h̃r in canone. di. lxxxij. i pri.
Morte languẽtib9 ꝓbat̃ infligere. qui cũ hoc
poſſit nõ excludit. Circa qđ dic̃ Jo. an. ꝙ me
dicus debet curare gratis infirmũ paupem. ſ;
ſi infirmus diues eſt. et nõ vult dare aliquid
medico. tenet̃ eũ curare ſuis expenſis. ⁊ ſi cõ-
ualuerit. repetat expenſas. ⁊ etiã ſi moriatur
eger põt adhuc obijci ꝙ cauſa pietatis fecerit
niſi fuiſſet ꝓpinqu9 infirmi. ſi aũt ꝓhibeat ſibi
dari medicinã. põt medic9 inuitũ eũ curare.
et poſtea ſibi competit actio. Hic ad ꝓpoſitũ
Deus q̃ eſt medicus aĩarũ. qui põt ⁊ ſcit nos
curare languorib9 nr̃is tempalib9 ⁊ ſpũalib9
eſſet cauſa mortis ⁊ dãnationis. ſi nõ curaret
quia noſcit nos eſſe paupes et infirmos. nec
poſſe ſibi recõpenſare. Quare p̃s. dixit Mi-
ſerere mei dñe. qm̃ infirmus ſũ ⁊c̃. Igit̃ ipſe
ex ſua pietate ſuccurrit nr̃is miſerijs. ⁊ languo
rib9 ⁊ nouis morbis. noua remedia adhibet.
Juxta illđ qđ h̃r. ff. de ventre inſpiciẽdo. l. i.
in pri. nouis reb9 nouũ remediũ eſt adhiben
dũ. ⁊ ſic nr̃e ignorãtie ſubuenit ꝑ ſuã ſapiẽtiã
ĩfirmitati ꝑ potentiã. malicie ꝑ clemẽtiã vt cõ
traria ɔtrarijs curet. ¶ Debemus igit̃ inſtar   k
morboſi ſibi oñſtendere ꝑ pct̃a h̃re.
Figuram monſtruoſam ⁊ morboſam.
Dare vocem lugubrem ⁊ lacrimoſam.
Veſtem debilem ⁊ doloroſam.
Hec. n. tria ſm̃ phm̃. ij. retho. mouẽt ad cõ-
patiẽdũ. Nã primo pct̃or debet ſe oñdere ha-
bere figurã mõſtruoſam et morboſã. Vide-
mus eñ ꝙ paupes volẽtes mẽdicare. ſi que
habẽt mẽbra monſtruoſa ſeu morboſa oſten
dunt medicis ſiue his a q̃b9 ſpant ſe iuuari. ⁊
vt hoc meli9 fiat arte vel cautela q̃nq; đfect9
effigurãt quos nõ hñt. Sic ſpũalit̃ loquẽdo
pct̃or quilib; in figura eſt mõſtruoſus. Nam
aliqui animã ſuã factã ad dei imaginẽ ꝑ doluz
et fraudulẽtiã trãſmutant in vulpẽ. aliqui ꝑ
rapacitatẽ mutant̃ in leones. aliq̃ in porcos
ꝑ luxuriã. aliq̃ in volucres ꝑ inſtabilitatẽ. ali-
qui in ſerpẽtes ꝑ adulatões et detractiões. ⁊
ſic de alijs. ꝓut docet boec9 li. iiij. đ ɔſo. pſa.
iij. vbi dic̃. Euenit vt transformatũ vicijs vi
deas hoĩez eſtimare nõ poſſe. ⁊ de hoc multis
exemplis poſitis dic̃. vt q̃ ꝓbitate deſerta hõ
eſſe deſierit. cũ in diuinã ɔditõez trãſire ñ poſ
ſit. vertat̃ in beluã. hec ille. Et de talib9 ſcribi
tur ro. i. Mutauerũt gl'iã incõmutabil' dei in
ſilitudinẽ corruptibil' hoĩs. ⁊ volucrũ ⁊ q̃drũ
pedũ. Iſtos eñ mõſtruoſos pct̃ores ſtatĩ dy
abolus occideret niſi obſtaret diuina clemen
tia ⁊ miſcđia treñ. iij. Miſericordie dñi m̃lte
q2 nõ ſum9 ɔſumpti. q2 nõ defecerũt miſerati
ones eius. Idcirco mõſtruoſitatẽ pct̃o2 de-
ponam9 ꝑ ɔtritionẽ. ⁊ oñdamus deo ꝑ cõfeſ
ſionẽ. ⁊ ſtatiz ꝑ factũ miſericordie ſue ſalui eri
mus alias non. ꝓuer. xxviij. Qui abſcondit
ſcelera ſua nõ diriget̃. q̃ aũt cõfeſſ9 fuerit et reli   I
querit ea miſericordiã ɔſequit̃. ¶ Scđo pec
cator morboſus. debet ad deuz medicũ clama
re et exprimere vocẽ lugubrem ſicut videm9
mẽdicantes paupes ad alios homines clama
re pro ſubſidio. ſic etiã fecerũt leproſi. de qui
bus dicitur lu. xvij. ꝙ eleuauerunt voces di.
Jh̃u preceptor miſerere noſtri. Spũaliter lo
quendo quilibet peccator eſt valde pauper et
impotens. quia eſt priuatus ipĩ deo qui ẽ om
ne bonũ om̃is fortitudo nr̃a. ſm̃ ꝙ etiam p̃s.
dixit ad dñm. Tu es fortitudo mea et refugi
um meũ. Ideo ad deũ debemus clamare. vt
de ſua potentia velit ſubuenire nr̃e infirmitati
et impotẽtiã curare. Et ipſe ſtatim vt pius me
dicus manu tãgit peccatorẽ et immittit gr̃am
ɔfortantem. et ɔfortat cor ad reſiſtendũ om̃i
bus malis. Quare dic̃ apl'us heb. Optimũ
eſt gratia ſtabilire cor quia ſicut clipeus ⁊ ha-
ſta defendũt et ɔfortant militem ɔtra tela ho
ſtis. ſic gratia dei ɔtra tela hoſtis iniqui. ¶   M
Sed queritur. vtrũ homo in mortali peccato
poſſit vincere incurſionẽ hoſtis ſua potentia
ſine auxilio gratie. Dico ꝙ aliud eſt vincere.
et aliud reſiſtere. Vincit qui per triumphum
ſuperior efficitur hoſti. hoc nemo põt ſine gra
tia gratum faciente. ſine qua etiam nemo põt
a ſeruitute peccati liberari. ꝓſiſtit aũt qui ſug
geſtioni hoſtis non ɔſentit. hoc poteſt homo
ſine illa gratia gratũ faciente ꝑ ꝓpriam liberta
tem que cogi non põt. etiã ſi dyabolus ꝑmit-
teretur tota poteſtate ſua inſurgere contra ho
minem. immo etiam nec deus ſecundum ali-
quos cogere poteſt libertatem hominis ma-
nente homine. ſicut etiam impoſſibile eſt ho
minem eſſe ⁊ non eſſe animal. Sed queritur
an per potentiam libertatis ſue poſſit opera-
ri meritorie ſine gr̃a auxiliãte. Ad h' rñdendũ

fuerūt aliq̄ hereſes. Una iouiniani. alia mani
chei. tercia pelagij. Iouinian⁹ ex eo. q: ītellectu
alis natura ꝑ ſe inclinat̄ ad bonū ⁊ honeſtum
dixit hoīem de neceſſitate opari bonū. Ma
nicheus vō ex eo ꝙ intellectualis natura mo
uet̄. ſm ſenſuȝ ad appetēdū delectabile. dixit
hominē de neceſſitate facere malū. ſȝ quia iſti
voluerūt ab homīe li. arbi. tollere. Pelagius
volens hūc ſaluare. nimis ampliauit ipm di.
ꝙ liberꝫ ar. ꝑ ſe pōt in quodlibȝ opus merito
rium ꝓpter magnaȝ ſuā efficatiam. ſed qđ ex
cedit facultatē nature in illud li. ar. nō pōt ni
ſi ꝑ grāȝ. ſed q: ille opiniōes ſunt hereſe. iō
fides catholica tenet viā mediam ſcȝ ꝙ li. ar.
poſſit cadere et peccare ꝑ ſe. Surgere auteȝ a
peccato ꝑ ſe nō pōt. nec meritorie ſine grā ope
rari. Ideo dic̄ aug. de natura ⁊ grā. Sine grā
nec infantes nec etate grādes. nec impij ⁊ pec
catores ſalui fieri pnt. ¶ Tercio pctor mor
boſus. volens a deo curari. debet induere ve
ſtem debilē. Multū eñ mouet ad miſerādūȝ
habitus vilis ⁊ debilis. dū a paupere deporta
tur. Sic ſpūaliter loquendo veſtis anime eſt
corpus vile nrm ⁊ deforme ſm quod beatus
Iob atteſtat̄. x. Pelle et carne veſtiſti me.
Hec veſtis in ꝯſideratōe nr̄a debet vilis ⁊ cor
ruptibilis deferri nec alic⁹ dignitatȝ ⁊ bōitatȝ
eſtimari. Sicut fecit rex niniue de quo habe
tur Ione. iij. ꝙ ſurrexit de ſolio ſuo ad p̄dica
tionē ione. ⁊ abiecit veſtimentū ſuū. ⁊ indut⁹
eſt ſacco. et ſedit in cinere ⁊ cilitio clamās ad
deū et miſertus eſt ei. ne faceret malum quod
promiſerat. Sic non debet eſſe dignitas nec
poteſtas hominis tammagna. que ipm extol
lat in fallacem eſtimationem ſuipſius. ſed ſur
gere debet ſi quam talem habet ⁊ eam abijce
re. et ſedere in cinere et cilitio per continuam
memoriam. et cogitare vilitatem ꝓpriam. ꝙ
debiliſſimus et viliſſimus ē in egreſſu. in pro
greſſu. et in ingreſſu. Ingreſſus eñ lamenta
bilis. progreſſus miſerabilis. ⁊ egreſſus triſta
bilis. Unde adrianus imperator quōdam in
terrogauit quedā phm. quid eſſet homo. Et
ipe ꝑ tabulā ſcriptā rñdit. eo ꝙ non loqueret̄
ꝑ hūc modū. Homo eñ ē mācipiuȝ mortis.
hoſpes loci. viator trāſiens. Eſt eñ mācipiū
mortis q: mortē nemo euadere pt̄. Oīs eñ
dies rapit ⁊ labores. ⁊ in fine ſm ꝙ hō meru
it. ſoluit. Eſt hoſpes loci. q: cito obliuioni tra
dit̄. ſȝ cū gaudio ſuſcipiat̄. et de hoſpicio in fi
ne exiens. nihil de rebus hoſpicij ſecū portat.
Quis in introitu ſibi multa fuerūt ꝓmiſſa.
Propter qđ qnidā metricus ad ꝓpoſituȝ ſic
inqt. v. Dic hō quid ſperes. qui mūdo totus
inheres. Quaȝ pannū vileȝ ligneūq3 cubile.
Itē eſt viator tranſiēs. quia hō ſic ad morteȝ
ꝓperat. ⁊ ꝯtinue ad ipam mouet̄. ac ſi maxio
impetu vrgeret̄. nati eñ ꝯtinue deſinim⁹ eſſe
et ad nō eſſe tendim⁹. et ꝑ ꝯſequens potius a
nō eſſe q3 ab eſſe denominari debem⁹. cuȝ ſm
phm. v. phicoꝝ motus rōem ⁊ nomē ſortit̄ a
termio ad quē ſequit̄ igit̄ vilitas hūana ꝙ ñ
digne noiet̄ eē. Sap. ij. Ex nihilo nati ſum⁹
et poſt hoc erimus tanq3 nō fuerim⁹. qm̄ fum⁹
et flatus eſt in narib⁹ nr̄is. Et rō ibidē aſſigna
tur. v. c. vbi ſapiens ad ꝓpoſitum tales addu
cit ſilitudines. ꝙ ſic vmbra tranſit tāq3 nūci⁹
p̄currens. ⁊ tāq3 nauis que aquā tranſit cū p̄
terierit nō inuenit̄ veſtigiū neq3 ſemita. ſilr et
auis que trāſuolat in aere et ſagitta emiſſa in
locū deſtinatū. nullū argumētū itineris relin
quit poſt ſe. ex quib⁹ ſapiēs ꝯcludit ſuam intē
tionē et ꝓpoſitum. v. Sic et nos nati ꝯtinuo
deſinim⁹ eſſe. et v̄tutis quidē nullū ſignū va
lemus oſtendere. Ex quib⁹ patet. ꝙ ꝓ nihilo
ſum⁹ reputādi. etiā ſi aliquid ſum⁹. q: hō mo
dicum eſt. ⁊ qđ modicū eſt ꝓ nihilo reputat̄
extra de ſymo. c. Et ſi queſtiōes. ⁊ in. vi. de re
ſcriptis. c. ſtatutum īmo areſto. ij. phicoꝝ. lo
quēs ad ꝓpoſitū dic̄ ꝙ ītellect⁹ nō recipit illō
qđ paruȝ diſtat. ac ſi nihil diſtaret. ergo ꝯclu
do de primo ad vlt̄. ꝙ cū parum. et quaſi ni
hil ſum⁹. ꝙ etiam ꝓ nihilo ſum⁹ reputandi.
hoc conſidera ⁊ clama ad medicum ſalutis. ⁊
miſerebitur tui ⁊c.

Tercia pars in qua no

tat̄ deteſtatio mūdi ⁊c. Pro q̄ notādū ꝙ p⁹
curationē infirmoꝝ. xp̄s vt vitam mūdanā et
applauſuȝ hoīm mundanoꝝ fugeret ⁊ etiā vi
tare fore oſtenderet. egreſſus de illa ciuitate
in q̄ illa miracula fecit. ſcȝ caphanaū. iuit in
locū deſertū. Moralit̄ notandū ꝙ capharna
um dicit̄ ager pinguedis ſiue ꝯſolatōis. ⁊ de
ſignat mūdū qui pinguis eſt om̄i iniqtate. et
ꝯſolatiu⁹ pctoꝝ carnaliū. quē dſerere oportȝ
quēlibȝ volētē ſaluari ſaltē ꝑ diſplicētiā iiqta
tis. ⁊ imitari xp̄ȝ ad dſtū. i. ſcāȝ ⁊ iuſtā vitā ⁊
aſperā fideliū opatōeȝ. ¶ Illā ſic hēm⁹ inſinē.
de reꝝ diuiſiōe. a deo ſentētialit̄ ꝙ ſi duo vici

ni contiguas habeant terras ſiue pomeria. et
vnã arborẽ ꝓpe ꝯfiniũ poſitã. arbor eius eſt in
cuiꝰ fundo radicẽ egerit. Dicit̃ enĩ ibidez ꝙ
rõ nõ ꝑmittit. vt alteriꝰ arbor eſſe intelligatur
ꝗ̃ cuiꝰ in fundũ radicẽ egiſſet. Et ſi arbor q̃ ẽ
in ortu meo alteriꝰ terrã egerit vel preſſerit ei
us arbor eſt. ⁊ nõ mea. ſi aũt ꝑtem mee terre ⁊
ꝑtem alteriꝰ egerit. cõis eſt. Sic deꝰ ⁊ dyabo
lus duas terras ſiue habitatões cõtiguas ha
bẽt. deꝰ locũ iuſtoꝝ fideliũ. ⁊ ꝯgregatões reli-
gioſoꝝ. dyabolꝰ locũ infideliũ pc̃toꝝ ⁊ ꝯgre-
gatõem maloꝝ. Nũc arbor media eſt hõ indif
ferẽs ꝑ liberũ arbitriũ ad bonũ ſiue malũ ſtatũ
iuſtoꝝ ſiue maloꝝ. in cuiꝰ nũc ſtatũ radicẽ cor
dis ponit vincẽdo ſc̃m eũ cuiꝰ iudicat̃ eſſe. ſiue
dei ſiue dyaboli. nec cura ꝙ truncus in vno et
cor in alio locet̃. qꝛ ſc̃m hiero. vt allegat̃ di.
xl. Nõ eſt facile. Nõ ſc̃toꝝ filij ſunt. qui tenẽt
loca ſc̃toꝝ. ſꝫ q̃ exercent opa eoꝝ. Et grego.
ibidẽ nõ loca vel ordĩes creatori nr̃o nos ꝓxi
mos faciũt. ſed nos aut merita bona ei iũgũt
aut mala diſiũgunt aut ſepant. ¶ Qui ergo
voluerit ſepari a dyabolo. et iungi xp̃o locuꝫ
nõ eſtimet materialem. ſed ſpũalẽ ⁊ cordialit̃
ſepet ſe a mundanis malis. et adhereat xp̃o
ꝑ ſanctitatẽ ⁊ iuſticiã. ⁊ vt mercedẽ accipiat.

Peccans peniteat.
Penitens proficiat.
Proficiens compleat.

Dico aũt pᵒ ꝙ peccator dꝫ adherere xp̃o ꝑ
penitenciã. Deſertũ enĩ ſtatũ penitentie deſi-
gnat. qđ imitando xp̃m relictis mundanis et
pc̃tis ingredi debemꝰ vocante xp̃o ꝑ aplm̃.
Eph. v. Imitatores mei eſtote ſicut filij ka-
riſſimi. ſꝫ heu hodie hãc paternã imitationem
ſeu vocatõeꝫ pauci aduertunt. durãtes in pec
catĩs q̃s tñ quotidie expectãt patient̃. vt ꝯuer-
tant̃. vñ augu. de doctri. xp̃i. Si deꝰ patiens
nõ eſſet iã dudũ totũ mundũ anihilaſſet. Sꝫ
qꝛ certe ſibi ꝓpriũ eſt miſereri ⁊ pcere. iõ ſemꝑ
reuocat errãtes ad pniam. ⁊ hoc quidẽ ipos
alliciendo ꝑ beneficioꝝ collatõem. quẽadmo
dũ pater filio offert pomũ vel nuces. vt ipm
ad ſe reuocet. ⁊ paſtor oui ramũ viridẽ oñdit
Sic deꝰ fidelibꝫ temporalia bona tribuit ⁊ ꝑ
mittit. vt ſequant̃. ⁊ fideliter ſeruiãt illi. Iux
ta illud qđ ſcribit̃ math. xxv. Vocauit ſuos
ſuos ⁊ tradidit illiſ bona ſua. bona ſua inq̃t. ſ.
bona aĩe bona fortune et bona grẽ. hec enĩ oĩa
tradidit hõi ad ſeruiendũ. vt his q̃ſi aminicul̃

iuuet̃ imitari deũ ꝓpterea vt hõ nõ abutetur
eis. oĩs creatura loquit̃ ſibi tribꝫ vocibꝫ. ſ. ac
cipe. redde. fuge. accipe bñficiũ gratant̃ redde
debitum fuge ſupplicium. Prima voce dicit
celũ. miniſtro tibi lumẽ in die vt vigiles tene
bras in nocte vt pauſes. Sol dic̃ ego ad vti-
litatẽ tuã facio eſtatẽ ⁊ hyemẽ et autumnũ ⁊
maiũ. Et aer vitaleꝫ tibi ꝓbeo flatũ et oĩne ge
nus auiũ ad tuũ obſequiũ. Terra dic̃ ego te
porto et te nutrio. pane te ꝯforto. vino te leti
fico. fructũ ꝓfero. et mẽſam tuã diuerſis aĩa-
libꝫ repleo. illa oĩa accipe a nobis. Scđa cre-
atura altera voce admonet. d. Redde debitũ
ꝓ omibꝫ iſtis ⁊ ſeruias deo benefactori. ⁊ imi
teris eũ q̃ te tm̃ adamauit vt nos ꝓpter te fa-
ceret. oĩa enĩ ſubiecit ſub pedibꝫ tuis ⁊ g̃ red
de debitũ vt deũ diligas et imiteris. Tercia
vox dic̃. Fuge mundũ. fuge pcm̃. fuge ſuppli-
ciũ eternũ. qđ ſi nõ feceris. dic̃ ignis a me cõ
bureriſ. aqua a me ſubmergeriſ. terra a me ab
ſorberis. infernus a me ꝯglutieris. Scđo pe
nitẽs dꝫ adherere xp̃o. et ꝓficere in pnia. vñ
exo. v. Deus hebreoꝝ vocauit nos. vt eamꝰ
viã triũ dieꝝ i ſolitudĩe. ⁊ ſacrificemus dño
deo nr̃o đs i quã hebreoꝝ vocauit nos ad imi
tatõem filij ſui. ſ. vt eamus ⁊ nõ ſtemus aut
retrocedamus. qꝛ ezech. iij. đ hmõi ſcribitur.
Si ꝯuerſus fuerit iuſtus a iuſticia ſua ⁊ fece
rit iniquitatẽ in pc̃is ſuis moriet̃. Eamus igi
tur viã triũ dieꝝ. ſ. ꝑ viã ꝯtritõis. cõfeſſiõis.
et ſatiſfactõis. Sed quo ibimus i ſolitudinẽ
certe ſtricte penitentie q̃ xp̃s nos ꝓceſſit. ioh.
baptiſta ſanctificatus in vtero. ⁊ ꝗ̃plures alij
Hos aũt pauci imitant̃. pauciores mõ ĩhabi
tãt. Et rõ eſt. qꝛ hec ſolitudo penitẽtie vide̾ aſ
pera in ſupficie. licet ꝯtineat ab intra ſuauita
tẽ vnctõis diuine. quẽadmodum teſta nucis
ab extra dura eſt ⁊ aſpa. nucleũ tñ ꝯtinet ab
intra magne dulcedinis. ⁊ hec eſt via ꝑ ſolitu
dinẽ q̃ ducit ad vitã ⁊ ad terrã ꝓmiſſionis.
¶ Tercio ꝓficiens dꝫ xp̃m imitari in deſertũ
id eſt vitã ſanctam. vt ꝓficiendo ſꝑ in bonis.
oẽs ſpũales hoſtes vincat. Nõ facit dũ paſ
ſiones et motus carnis inſultantes reprimit
et ſuccumbit. quod fit tripliciter. Primo pre
ueniendo. ſecundo reſiſtendo. tercio fugien-
do. Nam iſti milites. qui aggreſſum hoſtium
non expectant. ſed preueniunt eum dicuntur
ſtrennui et timentur. ſicut patet in iuda mach
abeo et fratribus eius. i. machabeoruꝫ. vij.

Ita ꝓficientes ⁊ viri ꝑfecti. qui nõ inſultum
paſſionũ expectãt. ſed añq̃ inſurgãt eas ꝑue-
niẽdo domãt in corpis caſtigatõe. ⁊ vires hu
miliãt intm̃ ꝙ nullo mõ ſpũi reſiſtũt. dicunt̃
heroyci ex moribꝫ ſuis. et quaſi filij dei q̃s dy
aboli ꝑtimeſcũt clamantes ꝯtra quẽlibꝫ talez
veniſti añ tps ꝑdere nos mar. i. Iſtos etiã de
mones formidãt temptare. qꝛ ſm̃ antiq̃ꝝ doc
toꝝ ſniam demon victꝰ ab aliq̃ nũq̃ꝫ audet ip
ſum ſuꝑ eodẽ genere crimĩs temptare. Sed
multi ſunt noiati ꝑfecti. licet nõ ſint in re. qui
nõ ꝑueniũt inſultꝰ paſſionũ domãdo carnem
imo ꝓcurrũt motꝰ paſſiones et appetitus car-
nes incitando. ſicut qui bibunt vt habeãt ap
petitũ comedendi vel econtra. vl' qꝛ nõ ſolati-
oſi ex ſenectute. cõmiſcentes ſe ſolatijs iuue-
nũ ꝓcurãt ſibi vanos affectꝰ ꝑ viſum. auditũ
et ſic de alijs. Iſti ſunt peſſimi. quia querunt
occaſiones peccandi. et ideo ſumme volunta
rie peccant. Scdõ ꝓficiens debꝫ reſiſtere paſ
ſionibus. quaſi hoſtibus ſuis. ſic dicit̃. exo.
xvij. de Joſue ⁊ filijs ſuis. q̃ reſtitit amalech
aſcendenti cõtra ipm̃. Iſto mõ hoĩes tempta
ti reſiſtunt temptatiõibus paſſionũ. ⁊ eas vin
cunt. qꝛ quãto fortꝰ reſiſtũt tanto minꝰ infe-
ſtant. Jaco. in cañ. iiij. c. Reſiſtite dyabolo ⁊
fugiet a vobis. Taliter nõ reſiſtũt hi paſſioni
bus. q̃ ſtatim ſurgente aliqua modica paſſio
ne more brutali comitant̃ ⁊ ſequunt̃. nullam
facientes reſiſtentiã. nec aliquid ſubtrahẽdo.
Sic etia que ꝯfeſtim ꝑme ꝑſuaſioni ꝯſenſit.
vt dꝛ ibi geñ. iij. ſic ꝑfecti ſiue ꝓficientes face
re non debent. ſed ſurgente paſſione cito mo-
tũ eius extinguere debent. Eccli. iij. Infirmi-
tas in ſua origine facilius preſcinditur. ſic et
motus paſſionum. Vñ hiero. ad Euſtochiũ
Ille inquit laudat̃. ille ꝑdicatur beatus q̃ ſta
tim vt cepit cogitare. allidit cogitatꝰ ad petrã
¶ Tercio debet quis fugere tẽptationes paſ
ſionũ. Vñ cm̃ quis videt ꝙ nõ ſufficit ad re
ſiſtendũ. ſi ſaluare vult vitã debet fugere. Nã
ſm̃ leges q̃nq̃ꝫ licet de bello fugere q̃ñ. ſ. quis
dñm ſuũ defendere nõ põt. vel q̃ñ reſiſtere nõ
põt aduerſarijs. alias ſi quis fugeret. ſm̃ cañ.
infamis eſſet. vi. q. i. infames. ⁊ ſm̃ leges eẽt
reus leſe maieſtatis et capite puniretur. ff. de
re milita. l. om̃e. §. qui in acie. Sic etiã fugie-
bat dauid ſaul. nõ valens ei reſiſtere. i. regũ.
xxiiij. Sic ſpũaliter qui ſentiũt ſe ita infirmoſ
ꝙ nõ poſſunt inimicis in tẽptationibꝫ reſiſte-
re. debent iportunitates temptationũ. ſic ꝑicu
la mortis fugere. et ſe a mũdi vanitatibꝫ que
ſe impetũt ſequeſtrare. et in deſerto cum xp̃o
morari. Sicut dauid qui dicit. Ecce elonga
ui fugiẽs. ⁊ manſi in ſolitudine. ps. liiij. Vñ
petrus in cañ. ſua. c. i. Fugientes inquit eius
q̃ in mũdo ſunt cõcupiſcentie corruptionem
Sed queris quis eſt magis malus ceterꝭ ꝑi
bus. aut ille qui peccat ex inclinatõe habitus
aut q̃ ex incitatiõe paſſiõis. dico ille q̃ peccat
ex inclinatõe habitꝰ qꝛ aggrauatio mali habi
tꝰ ẽ voluntaria. ⁊ incitatõ paſſionũ ẽ a natũa. ⁊c̃

¶ Feria ſexta poſt oculi.

Venit ieſus in ci
uitatez ſamarie q̃ dꝛ ſichar. Jo.
iiij. ¶ Princeps alicuius terre
iturus ad bellũ contra aduerſariũ ſolet ſe ar-
mis ſuis militaribus monſtrare. ⁊ ſuos vaſal
los vocare. vt habetur de feudis. quibus mo
dis feudũ amittit̃. in principio tenent̃ ſub pe
na amiſſionis feudi cũ dño bellũ ingredi. et
cum dño ꝑliare. vñ dicit̃ ibidẽ. Si dñs ꝑliũ
cãpeſtre habuerit ⁊ vaſallꝰ eũ morantẽ in ipo
dimiſerit nõ mortuũ. non ad mortem vulne
ratũ feudũ amittere debꝫ. Suꝑ quo q̃rit glo.
Nunq̃d hoc intelligendũ ſiue iuſte ſiue iniuſte
dñs preliat̃. Et rñdetur ꝙ ſi iniuſte ꝑlict̃. nõ
amittit vaſallus feuduz. ſi dimiſerit dñm vel
nõ ꝑliandũ venit. ſi aũt ignorat an iuſta vel in
iuſta ſit cauſa. tenet̃ obedire dño ſuo. Ad pro
poſitũ. princeps regũ terre. et dñs vniuerſi
orbis cuiꝰ nos vaſalli ſumus xp̃s volens pre-
liare contra aduerſariũ humani generis ⁊ ho
minem a captiuitate liberare. armis militari-
bus ſe muniuit quibus eum vincere voluit.
Primo in capite ſpineã coronã ꝓ galea. cor-
pus vulneratũ totaliter ꝓ lorica. ꝓ gladio ex
oratõis linguã ꝓ clipeo in cũctis miſerijs pa
tientiã. ꝓ cultris aureis clauos amaros ꝓ eq̃
voluit cruci affigi. ⁊ ſic morte ſua victo dya-
bolo ꝑfecte ꝓ nobis ſatiſfecit et a captiuitate
liberauit. Unde etiã habetur de ſum. tri. et fi.
ca. fideli. li. vi. in glo. ꝙ congruũ fuit ꝙ nr̃os
defectꝰ ſumeret ꝓpter nr̃am ſatiſfactionẽ quã
pro nobis ſatiſfacienda aſſumpſerat. vt ꝓ no
bis perfecte ſatiſfaceret. Et ſecundum grego.
in prefatione miſſe. vt ſcilicet dyabolus. qui
in ligno vincebat primum hoĩem in ꝑadiſo ĩ
ligno. ſꝫ crucis vinceret̃ per xp̃m dñm nr̃m